

חסידות

Chasidus

קונטרס ענינה של תורת החסידות
מכ"ק אדמו"ר נשיא דורינו

On the Essence of Chasidus,

Delivered by The Lubavitcher Rebbe,
on the Chasidic holiday of Yud-Tes Kislev 5726 (1965).

— CHAPTERS 16-17 —

Translated by **Rabbi Heschel Greenberg & Susan Handelman;**

Edited by **Rabbis Zalman Posner & A.D. Sufrin.**

Revised by **Rabbis Ari Sollish, Avraham Vaisfiche & Yosef B. Friedman.**

Published as part of the **Chasidic Heritage Series** by **Kehot Publication Society.**

Reprinted with permission.

To Purchase the book, Please visit kehot.com

Soul WORDS

חיינו
CHAYENU

DAILY TORAH STUDY. DELIVERED.

מז

CHASIDUS AS THE LINK BETWEEN ALL LEVELS OF INTERPRETATION

הביאורים שבחסידות בד' חלקי הפשט-רמז-דרוש-סוד שב"מורה אני" – קשורים זה בזה:

הפּרַת הָאָדָם שֶׁהַחֲדוּשׁ יֵשׁ מֵאֵין בָּא הוּא מְעַצְמוֹת אֹר אֵין סוּף שְׁלֹמְעֵלָה מְעוֹלְמוֹת – הַבִּיאוֹר בְּחֵלֶק ה"סוּר" שֶׁבְּמוֹדָה אָנִי – מְחַזְקֵת אֶת הַהִפְרָה שֶׁכָּל הָעוֹלְמוֹת מִתְחַדְּשִׁים תָּמִיד מֵאֵין וְאֶפְסֵי הַמּוֹחֵלֵט – הַבִּיאוֹר בְּחֵלֶק ה"רְמִז" שֶׁבְּמוֹדָה אָנִי. כִּי בְּאֵם הַתְּהוּוֹת הָעוֹלְמוֹת הִיְתָה עַל יְדֵי סְפִירַת הַמַּלְכוֹת מְצַד עֲצֻמָּה, מְכַוֵּן שֶׁהָעוֹלְמוֹת תּוֹפְסִים מְקוֹם לְנִבְיָה, לֹא הִיָּה אִזּוֹ הַתְּחַדְּשׁוֹת בְּכָל עֵינֵק מְצִיאוֹתָם (כִּי אִם עַל דְּרָךְ וְדוּגְמַת מַה שֶׁהַנְּשֻׁמָּה מְחִיָּה אֶת הַגּוּף, שְׁגָם כָּלִי הַחַיּוּת שֶׁמִּהְנִשְׁמָה, יֵשׁ לוֹ מְצִיאוֹת), אֲבָל מְכַוֵּן שֶׁהַתְּהוּוֹת הִיא מְעַצְמוֹת אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא – שְׂאֵין הָעוֹלְמוֹת תּוֹפְסִים מְקוֹם לְנִבְיָה כָּלֵל, הָרִי אֵין שׁוּם נְתִינַת מְקוֹם לְכָל עֲנִינָם, וְכָל עֵינֵק מְצִיאוֹתָם מִתְחַדְּשֵׁת מְאוֹד אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וּבְמִילָא בָּא הוּא לְהַפְרַת הָאֲחָדוֹת בְּאוּפֵן ש"אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ", שֶׁכָּל הָעוֹלְמוֹת "הֵן אֵין וְאֶפְסֵי מִמֶּשׁ לְנִבְיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵינָן נִקְרְאוֹת בְּשֵׁם כָּלֵל אֶפִּילוּ בְּשֵׁם עוֹד שֶׁהוּא לְשׁוֹן מְפֵל". וּמְכַוֵּן שֶׁכֵּן, הָרִי נִרְגָּשׁ אֶצְלוֹ בְּפִשְׁטוֹת, שְׁחִיּוֹת בְּשָׂרֵי אֵינוֹ שׁוּם מְצִיאוֹת כָּלֵל (גַּם לֹא מְצִיאוֹת בְּדְרָךְ מְפֵל),

The Chasidic explanations of the four levels of *Pardes* in *Modeh Ani* are all interrelated:

A person's realization that the creation of "something from nothing" comes from the Essence of the *Or Ein Sof*, which transcends all the worlds—the explanation of the "esoteric" interpretation of *Modeh Ani*—intensifies his awareness that all the worlds are constantly being created from *utter nothingness*, which is the interpretation of *remez* in *Modeh Ani*. For if the worlds had been brought into being by the attribute of *malchut* alone [and not from the Essence of *Or Ein Sof*], then since the worlds are of significance to and have a relationship with *malchut* by its very nature, there could not be this totally new creation of their *very* existence *ex nihilo*. (The vivification of the worlds, were they to be brought into existence from *malchut* alone, would rather be analogous to the way in which the soul gives life to the body; for even without the life force of the soul, the body possesses its own existence.) Since, however, creation comes from the Essence of *Or Ein Sof*, in relation to which the worlds have no ground or significance whatsoever, there is hence utterly no basis for them at all, and even their *elementary* existence must be constantly created anew from the light of the *Ein Sof*.

And consequently, one comes to realize and appreciate the Oneness [of G-d] in which "there is nothing else besides Him," that all the worlds "are complete nothingness in relation to the Holy One blessed be He, and are not called by any name at all, not even the name *od* [else] which is an expression indicating secondary, subordinate status." One therefore senses as something obvious and elementary that the life of the flesh has no real existence at all (not even

ו"מציאות" היא רק - התקשרות
באלקות, וכן"ל כביאור החסידות
בחלק ה"פשוט" שבמורה אני.

ומהפדה זו ש"אין עוד מלבדו",
הרי פשוט אצלו שבקיום ציווי
הקדוש ברוך הוא אי אפשר לערב
(אפילו לא כמפל) שום טעם
ותכלית אחר, וכל קיומם צריך
להיות מצד רצון הבורא. וכן"ל
כביאור החסידות בחלק ה"דרוש"
שבמורה אני.

a secondary or subordinate kind of existence), and "existence" is only the connection to Divinity, as was discussed earlier in the Chasidic explanation of the "plain" meaning of *Modeh Ani*.

And from the realization that "there is nothing else besides Him," it becomes plainly evident to the person that in fulfilling the commandments of G-d it is not possible to inject (even as something secondary) any other reason or purpose; the entire observance of the commandments should be because they are the Will of the Creator. This is, as was explained earlier, the Chasidic explanation of the *drush* [the homiletic interpretation] of *Modeh Ani*.

יז

THE CHASIDIC EMPHASIS ON THE RELATION OF ESSENCE TO DETAILS

בחנינת היחידה, להיותה עצמית,
אינה שוללת את הנפש-רוח-
נשמה-חיה, אדרבה - היא היא
ה"עצם" של כל מדרגות הפרטיות
(שזהו אחד החילוקים שבין "גילוי"
ל"עצם": "גילוי" הוא ענין פרטי,
ולכן הענינים שאינם גילוי (שלו)
- איז דאס ניט ער, אינם "הוא",
ולחיותו גילוי ומתפשט) - הוא
שולל אותם. מה שאין כן "עצם"
הוא העצמיות של כל ענין וענין).
ולכן, מההדרגשות העיקריות
שבחסידות הוא - איחוד הפרטיות
עם העצם. וגם הדרגשה זו תוכן
יותר מהחיות שבחסידות מכניסה
בכל ד' חלקי הפשוט-רמו-דרוש-
סוד שב"מורה אני":

בענין הספירות - חלק ה"סוד": גם
בחנינת המלכות עצמה מיוחדת עם
ספירת הסוד, עד שנעשים לענין
אחד - "מלך חי וקיים". ובמילא
ענין האחדות ש"אין עוד מלבדו"
אינו שלא ישנה מציאות העולמות,
כי אם שגם העולמות עצמם
כמו שהם נמצאים במציאותם

Though *Yechidah* is an essence-state, it does not negate *NaRaNaCh*; on the contrary, *Yechidah* is the essence of each of these particular levels. (That itself is one of the differences between the terms "manifestation" [*gilui*] and "essence" [*etzem*]: "Manifestation" is particular, and therefore, whatever does not correspond to its own specific form of revelation is not "it." Since it is an outward revelation, "extension," it negates what is not consonant with itself. *Etzem*, in contrast, is the essence-state of any given subject.) Therefore, [because essence underlies all the particular forms that are manifest,] one of the fundamental emphases of Chasidus is the manner in which all of the individual particulars are united with the essence. This emphasis on the relation of the particulars to the essence will be even better understood by considering the way in which Chasidus infuses life and vitality into the four levels of *Pardes* in *Modeh Ani*.

In relation to the subject of the *sefirot* [Divine attributes], which is the "esoteric" level of interpretation of *Modeh Ani*, Chasidus emphasizes the way in which the attribute of *malchut* is united with the attribute of *yesod*, until they become one thing—"Living and Eternal King." Hence, the idea of Oneness expressed in "There is nothing else besides Him" does not negate the existence of the worlds, but means, rather, that even the worlds

(ומוגדרים בגדר זמן ומקום)
מיוחדים הם בתכלית היחוד
בעצמות אור אין סוף ברוך הוא.

בענין המצות - חלק ה"דרוש":
גם המצות שיש עליהם טעם
ונקראים בתורת אמת בשם
"משפטים", (מתאחדים) עקרים
היא הרצון שלמעלה מהטעם.

בענין הבריאה - חלק ה"רמז": גם
בעניני העולם כמו שהם נראים
לעינינו שהבריאה נעשית כבר
למציאות בפני עצמה (שלבן אין
אנו מרגישים את החידוש שבה
בכל רגע ורגע), הגה התחדשות
האדם (והעולם) שבכל בוקר היא
התחדשות בכל עצם מציאותו,
בהחידוש דמעשה בראשית.

בענין רגש האדם - חלק
ה"פשוט": גם בהודאת האדם
על חיותו (שניעור משנתו) נרגש
שכל חיותו הוא - מה שהוא
יהודי.

themselves as found within the limitations of their existences (and subject to the bounds of space and time) are still united in a perfect and complete unity with the Essence of the Light of the *Ein Sof*.

With regard to the subject of the *mitzvot*, which was discussed in the *drush* approach to *Modeh Ani*, Chasidus stresses that even those commandments which have a logical reason, and are called in the Torah of *truth* by the name *mishpatim* ["judgments"], (are united with, and) their essential principle is the simple Will that transcends reason.

Concerning creation, in the *remez* view of *Modeh Ani*, Chasidus stresses that even in those aspects of the world in which it appears to our eyes that the Creation has attained its own separate and independent existence (and thus we do not *sense* and *feel* the continuously new creation of the world), indeed, the renewal of a person (and the world) every morning is a re-creation of the entire essence of his existence, just as in the Act of Creation in the Six Days.

Concerning human emotions, the subject of the plain meaning of *Modeh Ani* on the level of *peshat*, Chasidus emphasizes that even in the simple thanks one gives for his life (when he awakens from his sleep), it is implicit the feeling that his entire vitality and life consist in his being a Jew.